Kilka myśli o Wielkim Tygodniu

Okres Wielkiego Tygodnia, zwłaszcza Triduum Paschalne, to dla chrześcijan najświętszy czas w roku. Od Niedzieli Palmowej do Niedzieli Zmartwychwstania Kościół wspomina najważniejsze wydarzenia w historii zbawienia: ustanowienie Eucharystii, mękę i śmierć Chrystusa oraz Jego zmartwychwstanie.

Na treść wydarzeń Wielkiego Tygodnia składają się: triumfalny wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy w Niedzielę Palmową, ostatnie dyskusje Chrystusa z Sanhedrynem w świątyni, przepowiednie Chrystusa o zburzeniu Jerozolimy i o końcu świata, Ostatnia Wieczerza i Męka Pańska, wreszcie chwalebne Zmartwychwstanie. Obrzędy liturgiczne tych dni mają nam pomóc w głębokim przeżyciu Tajemnicy zbawienia. W Wielkim Tygodniu nie obchodzi się żadnych uroczystości i wspomnień. Poniedziałek, wtorek i środa Wielkiego Tygodnia są dniami szczególnie poświęconymi sakramentowi pojednania. Nie ma specjalnych liturgii w tym czasie. Od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiej Środy włącznie, według opisu ewangelistów, Pan Jezus dzień spędzał w Jerozolimie i nauczał w świątyni, a na noc udawał się do odległej o ok. 3 km Betanii, aby tam przenocować. Gościny Jemu i Jego uczniom udzielał Łazarz w swoim domu – z wdzięczności za niedawne wskrzeszenie go z grobu. W Wielki Czwartek liturgia uobecnia Ostatnią Wieczerzę, ustanowienie przez Jezusa Eucharystii oraz kapłaństwa służebnego. Jeszcze przed wieczornym rozpoczęciem Triduum Paschalnego rankiem ma miejsce szczególna Msza św. We wszystkich kościołach katedralnych biskup diecezjalny wraz z kapłanami odprawia Mszę św. Krzyżma. Podczas niej biskup święci oleje (chorych, katechumenów i krzyżmo), które przez cały rok służą przy udzielaniu sakramentów chrztu, święceń kapłańskich, namaszczenia chorych.

Kapłani koncelebrujący ze swoim biskupem odnawiają przyrzeczenia kapłańskie. Msza Krzyżma jest wyrazem jedności i wspólnoty duchowieństwa diecezji. Wieczorem w kościołach parafialnych Mszą Wieczerzy Pańskiej rozpoczyna się Triduum Paschalne. Wielki Piątek to dzień Krzyża. Po południu odprawiana jest niepowtarzalna wielkopiątkowa Liturgia Męki Pańskiej. Celebrans i asysta wchodzą w ciszy. Przed ołtarzem przez chwilę leżą krzyżem. Centralnym wydarzeniem liturgii wielkopiątkowej jest adoracja Krzyża. Ostatnią częścią liturgii Wielkiego Piątku jest procesja do Grobu Pańskiego. Wielka Sobota jest dniem ciszy i oczekiwania. Dla uczniów Jezusa był to dzień największej próby. Według Tradycji apostołowie rozpierzchli się po śmierci Jezusa, a jedyną osobą, która wytrwała w wierze, była Bogurodzica. Dlatego też każda sobota jest w Kościele dniem maryjnym. Wielki Piątek i Wielka Sobota to jedyny czas w ciągu roku, kiedy Kościół nie sprawuje Mszy św. Wielkanoc zaczyna się już w sobotę po zachodzie słońca. Rozpoczyna ją liturgia światła. Wigilia Paschalna kończy się Eucharystią. Ze względów praktycznych w wielu miejscach w Polsce procesja rezurekcyjna nie odbywa się w Noc Zmartwychwstania, ale przenoszona jest na niedzielny poranek. **[prob.]**